

wodra sumimala tenistust piddama. Sest on párrast se jut tousnud, et noiad peawad igga aasta Wolbri páwal kura ja waimudega üht suurt foggodust piddama, kus kurratile arro tewad, temma käest uit käsko sawad, ja liasõmis, jomisse ja roppo elloga põrgo lusti peawad. Keigekuulsam foggodusse paik on se kõrge mäggi pohja: pooltsel Sakamaal, mis Haartsi mäeks hütakse. Van-na usso juttud ûtlewad noide lua warre, ahjo robi, ehet sifko seljas foggodussele soitwad, ehet mis muud soido nou enne sele árrawallitsewad. Monni meie Ma innimessi on ka wanna rahwa käest sedda kuulnud, ja Sa-remaal peab sest weel monda räkimist ollema. Some rahwa seas ligub se jut, et noiad lihhawõtte õse Somest Rootsi foggodussele peawad soitma ja willo, lehma karwo ja lehma sabbasid, ja muud, mis se wasto forjanud, senna kokko weddama. Soomlassed pannewad siis sel õdl wast selle lehmale, kes teiste eli käib, kui kura ninnamees, kella faela; lautade ette seätaakse sirbid, et mõdasoitjad noiad árrahirmutada; ûtlewad innimessed ka ennast noide näggewad tule käes taewa pole lendwad, ning kuulwad neid tagguwad ja paugustawad. Sest, mis siis noidest nahha ja kuulda peab ollema, wõtwad rummalad wilja siggidust, surremist ja muud ettekulutada. Se kella faela panneminne ja need sirbid annawad ühte sellega, mis üllemal felladest ja wikkatidest õoldi.

(Jääb polele.)